

2. பல நோக்காக ஒடுதல்

(எ-ஞ) அறிமின் அறநெறி அஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொல் போற்றுமின் வஞ்சம்
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையங் ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்

இது அறநெறி முதலான பல நோக்காக அமைந்தது.

(நூல்தியார். 172)

3. இடையிட்டு ஒடுதல்

(எ-ஞ) உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் பாஅங்கு
ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிரோஷி
உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்தாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறும் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்

(கிருமுருகாற்றுப்படை 1-6)

இத்தொடரில் மூன்றாம் அடியில் அமைந்த ஒளி என்பது பக்கத்தில் இருக்கும் தாளை நோக்காது கணவனை நோக்குதலின் இடையிட்டு நோக்குதலாக அமைந்தது.

(100)

பாக்கள்ள் வகைகள் (4)

Nov 9 410. ஆசிரியம்¹ வஞ்சி² வெண்பாக்³ கலி⁴ என நால்லையற்று என்ப பாவகை விரியே.

(கீ-ள்) பாவகைகளை விரித்துக் கூறுமிடத்து அவை 1.ஆசிரியப்பா 2.வஞ்சிப்பா 3.வெண்பா 4.கலிப்பா என்னும் நான்குவகை இயல்பின் என்று கூறுவர் புலவர்.

பாக்கள் தொல்காப்பியர் வரிசைமுறை

குறளடி முதல் கழிநெடிலடி ஈறாகியு பதினேழ் நிலத்திலும் வருதல்; இனிய ஓசையுடைமை; மிகுந்த அடிகளைக் கொண்டிருத்தல் என்பவற்றால் தொல்காப்பியர் ஆசிரியப்பாவை முதலில் கூறினார். இவ்ஆசிரியப்பாவை அடியொட்டியும் ஆசிரியப்பாவைப் போல இறுதியையும் உடையது வஞ்சிப்பா. எனவே அதனை இரண்டாவதாகக் கூறினார். அகவல் ஓசையிலிருந்து மாறுபட்ட செப்பலோசைக்குரிய வெண்பாவை மூன்றாவதாகக் கூறினார். வெண்பாவிற்குரிய சீர் மிகுதியாக வருதல், வெண்பாவைத் தனக்கு உறுப்பாகப் பெற்று வருதல் என்பவற்றால் கலிப்பாவை இறுதியாகக் கூறினார் எனத் தொல்காப்பியர்ன் வரிசைமுறைக்குக் காரணம் கூறுகிறார் இளம்பூரணர்.

பிற்காலத்தார் பாக்களை வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என நான்காக வரிசைப்படுத்துவர். அவற்றிற்குரிய காரணங்களையும் இளம்பூரணர் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

வெண்பா: பிறதளை மயங்காமல் வருதல்; அளவடியான் வருதல்; அந்தணர் தன்மை கொள்ளல் என்பவற்றால் இது முதலில் ஈறப்பட்டது.

(172) ஆசிரியப்பா: ஆசிரியத் தளையோடு பிறதளையும் பெறுதல்; அளவடி பெறுதல்; இனிய ஒசை உடைத்தாதல்; மிகுந்த அடிகளில் வருதல்; அரசரின் தன்மை பெறுதல் ஆகியவற்றால் இது இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டது.

கவிப்பா: அளவடி பெறுதல்; கலித்தளையோடு பிறதளையும் பெறுதல்; வணிகர் தன்மை பெறுதல் என்னும் காரணங்களால் இது மூன்றாவதாக வைக்கப்பட்டது.

வஞ்சிப்பா: குறளடி, சிந்தடிகளைப் பெறுதல், பலதளையும் யிரவி வருதல்; வேளாளர் தன்மை பெறுதல் ஆகியவற்றால் வஞ்சிப்பா டாங்காம் இடத்தைப் பெற்றது என்பது அவர்தம் விளக்கம். (101)

யாழொருள்கள் (3)

41. அந்நிலை மருங்கின் அறம்முத ஸாகிய மும்முதல் பொருட்கும் உரிய என்ப.

(41-ன்) மேற்கூறப்பட்டவை ஆசிரியம் முதலாகிய நான்கு பாக்களாகும். அப்பாக்கள் 1.அறம் 2.பொருள் 3.இன்பம் என்னும் மூன்று முற்பொருள்களையும் எடுத்துரைப்பதற்கு உரியன என்று சொல்லுவர் புலவர். (102)

ாக்கள்ள் தொகை (2)

42. பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின் ஆசிரி யப்பா¹ வெண்பா² என்றாங்கு ஆகிரு பாவினுள் அடங்கும் என்ப.

(42-ன்) பாக்கள் விரித்துக் கூறப்பட்ட தன்மையால் நான்கு ஆயின. அவற்றின் பண்புநலன்களை ஆராயும் நிலையில் அவை 1.ஆசிரியப்பா 2.வெண்பா என இரண்டாகத் தொகுத்துக் கூறப்படும். இவ்விரு பாக்களுக்குள் எஞ்சிய வஞ்சிப்பாவும் கவிப்பாவும் அடங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர். (103)

ஞஷி, கலீப்பாக்கள்ள் நடை

43. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி¹; ஏனை வெண்பா நடைத்தே கவி²என மொழிப.

(43-ன்) 1.ஆசிரியப்பாவின் நடையினை ஒத்து நடப்பது வஞ்சிப்பாவாகும் மற்றொன்றாகிய வெண்பாவின் நடையினை ஒத்து நடப்பது கவிப்பாவாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

நடை என்றது கவனித்து சாயலைக் குறிக்கும். இதைகண்டுபிடிப்பார்கள் இயறும் திறம் என்று குறிப்பிடுகிறார். (104)

வாழ்த்துக்குரிய பாக்கள் (4)

414. வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாக்கும் உரித்தே.

(கு-ள) ஆசிரியப்பா முதலான நான்கு வகைப் பாக்களுக்கும் வாழ்த்துப் பாடுதல் என்பது பாடுபொருளாக அமையும்.

விளக்கம் : 1.தேவரை வாழ்த்திப் பாடுதல் 2.முனிவரை வாழ்த்திப் பாடுதல் 3.ஏனையோரை வாழ்த்திப் பாடுதல் என வாழ்த்துப் பூவகைப்படும் என்பர் இளம்பூரணர். (105)

பூத்திலை வாழ்த்துக்குரியவை (2) - வெண்பா, ஆசிரியப்பா

415. வழிபடு தெய்வம் நிற்புறம் காப்பப் பழிதீர் செல்வமாடு வழிவழி சிறந்து பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாது.

(கு-ள) நின்னால் வழிபடப்படும் தெய்வம் உன்னைப் புறத்தே நின்று எந்த இடையறும் வராமல் பாதுகாப்பதாக. நீ பெறுகின்ற பழியற் செல்வம் உனக்கே அன்றி உன் தலைமுறையினருக்கும் பொருந்தும்படி சிறந்த புகழினைப் பெற்று வாழ்க என வாழ்த்துவது புறநிலை வாழ்த்தாகும். இவ்வாழ்த்து கலிப்பா வகையிலும் வஞ்சிப்பா வகையிலும் இடம்பெறாது.

விளக்கம் : தெய்வத்தைப் புறத்தே நிறுத்தி வாழ்த்துவது புறநிலை வாழ்த்தாகும். இவ்வாழ்த்து வெண்பா, ஆசிரியப்பா, இரண்டும் கலந்த மருட்பா என்னும் மூவகைப் பாக்களுக்கும் உரியதாகும். (106)

கள், வஞ்சிக்கு ஆகாத பொருள்கள் (5)

416. வாய்க்கால வாழ்த்தே¹ அவைஅடக் கியலே² செவியறி வறாழ³என அவையும் அன்ன.

(கு-ள) 1.வாய்க்கால வாழ்த்தே 2.அவை அடக்கீயல் 3.செவியறிவறாழ் என்பன பாடுபொருள்கள். இவை முற்கூறப்பட்ட புறநிலை வாழ்த்தைப் போல் கலிப்பாவிலும் வஞ்சிப்பாவிலும் இடம்பெறுவதில்லை.

விளக்கம் : இம்மூவகைப் பொருண்மைகளும் ஆசிரியப்பா, வெண்பா, மருட்பா என்னும் மூவகைப் பாக்களுக்கு மட்டுமே உரியவை. (107)

வாய்வை வாழ்த்திக் கீலகளைக்

வாய்வை வாழ்த்திக் கீலகளைக் காட்டி
வேம்பும் கருவும் போல் வெஞ்சொல்
தாங்குதல் இன்றி விரிந்தி பயக்கும்கூடிய
ஒழுப்பைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்கோ.

(க) வேம்பும் (கசப்பு) கடுக்காயும் (துவர்ப்பு) உண்ணும்போது அப்பெண்வாய் அனமயும்; கண்ட பின்னால் உடம்பிற்கு மிகுந்த முறை பயக்கும். அதுபோல இடத்துரைக்கும் வெஞ்சொல்வானது மூலப்போது பொறுக்க முடியாததாய்த் தோன்றும். ஆயினும் அச்சொல் பின்னால் பயன் தருவதோடு பாதுகாப்பாயும் அனமயும் எண்ணும் நன்மையை அறிவுறுத்துவதாகும். தெளிவாக ஆராய்ந்து பார்க்கும் நிலைல் வாய்வை வாழ்த்து இந்தன்மையதாகும்.

கீக்கம் : ஒருவருக்குச் சொல்லாகிய அறிவுரை மருந்தால் நன்மை தோன்றும்படி பாடுவது வாய்வை வாழ்த்தாகும். காய் - வாய்மொழி: ஶர் - மருந்து; சொல்மருந்து. வேம்பும் கடுக்காயும் கசப்புச் சூவையும் நூற்புச் சூவையும் உடையன. எனவே அவை உண்ணும்போது துங்பம் ஏற்றும். பின்னர் அவை உடலுக்குப் பெரும் நன்மையைச் செய்யும். நிபோலப் பெரியோர் கூறும் அறிவுரையாகிய சொல் அப்போது நிலைக்குக் கசப்பாய்த் தோன்றும். ஆயினும் அது பின்னர் உயிருக்கு பிதியளிப்பதோடு மறுமைக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதாய் அனமயும். நிலைவே வாய்வை வாழ்த்து மருட்பாவின் இயல்பாகும். (ஏ-இ)

இருங்கடல் உடேந்துப் பெருங்கண் மாநிலம்
உடையிலை நடுவேண திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே ஆண்ட ஏமம் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபினைக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், நீயும் கேண்மதி யத்தை வீயாது
உடம்பொடு நின்ற உயிரும் இல்லை
மடங்கல் உண்மை மாயமோ அன்றே
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலுள் ஆங்கண்
உப்பிலாஅ அவிப்புமுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது
இழிபிறப்பினோன் ஈயப்பெற்று
நிலம்கலனாக விலங்குபலி மிசையும்
இன்னா வைகல் வாரா முன்னே

செய்ந்தீ முன்னிய வினையே
முந்தீ வரைப்பக முழுதுடன் துறந்தே. (புறநாலூறு. 363)

இப்பாடல் நிலையாமையைக் கூறி நிலைத்த புகழ் அடைவதற்குரிய
நெறியை அறிவுறுத்துவதாகும். (108)

அவை அடக்கயல்ள் இலக்கணம்

418. அவைஅடக் கீயலே அரில்தபத் தெரியின்
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மின்னன்று
எல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்து அன்றே.

(கீ-ள்) கற்றறிந்த அவையோர் முன் அறியாதவற்றைச் சொல்லி
உள்ளேன். ஆயினும் அவற்றைப் பாகுபடுத்தி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்
என்று அவையில் உள்ளோர் அனைவரையும் வழிபட்டுத் தாழ்ந்து
கேட்டுக் கொள்வது அவையடக்கியலாகும். இதுவே குற்றமற ஆராய்ந்து
பார்க்குமிடத்து அவையடக்கியலின் தன்மையாகும். (109)

செவியறையன் இலக்கணம்

419. செவியறை தானே,
பொங்குதல் இன்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடன்னச் செவியறுத் தன்றே.

(கீ-ள்) பெரியோர் குழுமியிருக்கும் இடம் சான்றோர் அவையாகும்.
அச்சான்றோர் நடுவில் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தற்புகழ்ச்சியும்
சினமும் இன்றி அடங்கி நடத்தலைக் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும்
என அறிவுறுத்துவர். இதுவே செவியறை வாழ்த்தின் இலக்கணமாகும்.

அறிமின் அறநெறி அஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம்
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மைஞ் ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல். (நாலடியார். 172)

பெரியோர் வாய்ச்சொல்லைக் கேட்க வேண்டும் என்று
அறிவுறுத்துவதால் இது செவியறை வாழ்த்தாயிற்று. செவியறை -
செவிக்கு அறிவுறுத்துவது. (110)

ஸாக்களுக்குரிய அடிவரையறை

420. ஒத்தா ழிசையும்¹ மண்டில யாப்பும்²
குட்டமும்³ நேரடிக்கு ஒட்டின என்ப.

(கீ-ள்) 1.ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் உறுப்பாக விளங்குவது ஒத்த
தாழிசைகள் 2.ஆசிரியப்பாவின் வகைகளாக விளங்குபவை நிலை
மண்டிலம், அடிமறி மண்டிலம் என்பவையாகும் 3.கலிப்பாவிற்குரிய

முதன்மை உறுப்பாக விளங்குவது குடம் என்னும் தரவு ஆகும். இவை அனைத்தும் நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடியால் ஆகி வரும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

விளக்கம் : நேரிசை ஆசிரியப்பாவின் ஸற்றயலடி முச்சிரால் வரும். இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவில் 2, 3, 5, 6 எனச் சீர்கள் இடம்பெறும். ஜியினும் நிலைமெண்டிலம், அடிமறி மண்டிலம் ஆகியவற்றின் அனைத்து அடிகளும் நாற்சீர்களைக் கொண்ட அளவடியாக மட்டுமே வரும். எனவே அவை இரண்டும் மண்டில யாப்பு எனத் தனித்துக் கூறப்பட்டன.

கவிப்பாவில் அமையும் வெண்பாச் சுரிதகத்தின் ஸற்றடி முச்சிரால் வரும். ஆசிரியச் சுரிதகத்தின் ஸற்றயலடியும் முச்சிரால் வரும். கவிக்கு உறுப்பாகிய அம்போதரங்கம் 2, 3 சிரால் வரும். தனிச்சொல் ஒருசிராக வரும். இக்கருத்துப் பற்றியே தரவு அளவடியால் நடைபெறும் என்று தொல்காப்பியர் தனியே கூறினார் என இளம்பூரணர் விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

(111)

தரவு (குடம்) - முச்சீர்

421. குடம் ஏருத்தடி உடைத்தும் ஆகும்.

(இ-ன்) கவிப்பாவின் முதல் உறுப்பாக விளங்குவது தரவு. இதன் ஸற்றயலடி முச்சிரால் வருவதும் உண்டு.

குட்டம் என்பதனைத் தரவு கொச்சகமாகிய கொச்சக ஒருபோகிற்கு வழங்குவதும் பொருந்துவதாகும். (112)

மண்டிலம், குடம் - செந்தூக்கு NOV-11

422. மண்டிலம்¹ குடம்² என்றுகிவை இரண்டும் செந்தூக்கு தீயலை என்மனார் புலவர்.

(இ-ன்) 1. மண்டிலமாகக் கூறப்படும் பாவகை நிலைமெண்டிலம் 2. குட்டம் தரவு எனக் கூறப்படும் பாவகை ஆகிய இரண்டும் செந்தூக்காகிய அகவலோசையின் இயல்பினை உடையவை என்று சொல்லுவர் புலவர்.

இதுவரை கூறிய விதிகளின்வழி ஆசிரியப்பாவிற்கும் உஞ்சிப்பாவிற்கும் இலக்கணம் ஒதப்பட்டது. அதன் காரணமாக சிவற்றிற்குரிய இலக்கணத்தை இளம்பூரணர் தொகுத்துக் கூறுகிறார்.

ஆசிரியப்பாவின் கீலக்கணம் : பெரும்பான்மை இயற்சீர்; ஆசிரிய பரிசீர் என்னும் சீர்களைப் பெற்று வருதல். ஆசிரியத் தளையையும் அகவலோசையையும் நாற்சிரடியையும் பெற்று வருதல். பிற சிரானும் தளையானும் அடியானும் வருவது ஆசிரியப்பாவிற்கு உரிய இலக்கணமாகும். இவ்வாசிரியப்பா நேரிசை, இணைக்குறள், கீலமெண்டிலம், அடிமறி மண்டிலம் என நான்கு வகைப்படும்.

நேரிலை ஆசிரியப்பா: ஈற்றயலடி முச்சீரால் வருவது. (எ-ஞ)
 முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
 மலையன் ஒன்வேற் கண்ணி
 முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே.

இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா: இடையிடை முச்சீர் வருதல். (எ-ஞ)
 நீரின் தன்மையும் தீயின் வெம்மையும்
 சாரச் சார்ந்து தீரத் தீரும்
 சாரல் நாடன் கேண்மை
 சாரச் சாரச் சார்ந்து
 தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாவே.

நிலைமண்டிலை ஆசிரியப்பா: எல்லா அடியும் நாற்சீராய் ஒத்து வருதல்.
 (எ-ஞ) வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
 சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி
 யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரல்
 சிறுகோட்டுப் பெரும்பழும் தூங்கி யாங்கிவள்
 உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே. (குறுந்தொகை.18)

அடிமறி மண்டிலை ஆசிரியப்பா: அளவொத்த ஏதேனும் ஓர் அடிலை
 முதலும் முடிவுமாக மாற்றி ஒலித்தாலும் ஒசையும் பொருளும் மாறாது
 (எ-ஞ)

குரல் பம்பிய சிறுகான் யானே
 குரர மகளிர் ஆரணங் கினரே
 வாரல் எனினே யானஞ் சுவலே
 சாரல் நாட நீவர லானே.

வஞ்சிப்பாவின் திலக்கணம்

வஞ்சிஉரிச்சீரானும் ஏனைச் சீரானும் இருசீரடியானும்
 முச்சீரடியானும் வருதல். தூங்கலோசை உடையதாய்த் தனிச்சொல்லை
 பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தான் முடிதல். இது இருசீரடி (குறள்)
 வஞ்சிப்பா, முச்சீரடி (சிந்தடி) வஞ்சிப்பா என இருவகைப்படும்.

குறளாடி வஞ்சிப்பா

(எ-ஞ) புந்தாமரை போதலமரத்
 தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்
 வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
 நாஞும்
 மகிழு மகிழ்தூங் கூரன்
 புகழ்தல் ஆனாப் பெருவண் மையனே.

இது தனிச்சொல் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் முடிந்த வஞ்சிப்பா.

சிந்தடி
 (எ-ஞ)

இது அ
 வென்

423.

(ஏ-ஞ
 4. பா
 வெ

1. நெ
 அத
 2. கு
 வெ

3. க
 கா
 ஜெ

4. க
 கு

5. க
 கு

நந்தி வஞ்சிப்பா

(ஏ-டி) கொழவாலன் கருநிறத்தன குறுந்தாளன
வழவாளையிற் ரழவுளையன வள்ளுக்கிரன
....

திருவறு திருந்திட திசைதொழு
வெருவறு நாற்கதி வீடுநனி எளிதே.

இது ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் முடிந்த முச்சிரடி வஞ்சிப்பா.
வெண்பாவின் வகைகள் (5)

(113)

123. நெடுவெண் பாட்டே¹ குறுவெண் பாட்டே²
கைக்கிளை³ பரிபாட்டு⁴ அங்கதச் செய்யுளோடு⁵
ஒத்தவை எல்லாம் வெண்பா யாப்பின.

(ஏ-ள்) 1. நெடுவெண்பாட்டு 2. குறுவெண்பாட்டு 3. கைக்கிளை
4. பரிபாடல் 5. அங்கதம் ஆகியவையும் இவற்றை ஒத்த பிறவும்
வெண்பா யாப்பை உடையனவாகும்.

1. நெடுவெண்பாட்டு: நான்கு அடிகளால் அமைவது சமநிலை வெண்பா.
அதனினும் மிகுந்ததாய்ப் பல அடிகளை உடைய பாட்டு.

2. குறுவெண்பாட்டு: நான்கு அடிகளால் அமையும் சமநிலை

வெண்பாவினும் குறைந்த அடிகளைக் கொண்ட பாட்டு.

3. கைக்கிளை: இது பொருண்மையால் பெற்ற பெயர். ஒருதலைக் காலாகிய கைக்கிளைப் பொருண்மையில் பாடப்பெறும் வெண்பாக்கள் கைக்கிளையாகும்.

4. பரிபாட்டு: பரிந்த பாட்டு. இது ஒரு வெண்பாவாக வருவதன்றிப் பல யூப்புகளைப் பெற்றுத் தொடர்ந்து பாட்டாகி முற்றுப் பெறுவது.

5. அங்கதச் செய்யுள்: வசைப் பொருஞ்சையை பாட்டு.

நடக சிறை

வெண்பா யாப்பின் கிலக்கணம்

வெண்சிரானும் இயற்சிரானும் வெண்டளையானும்
செப்பலோசையானும் அளவடியானும் ஈற்றடி முச்சிரானும் வருவது
வெண்பா யாப்பாகும் என விளக்குகிறார் இளம்பூரணர்.

நெடுவெண்பாட்டு: அளவின் நெடிய பாட்டு. அதாவது ஐந்து அல்லது
அதற்கு மேற்பட்டுப் பன்னிரண்டு அடிவரை வருவது. இதனைப்
பிற்கால யாப்பியலார் பஃபோடை வெண்பா எனக் கூறுவர். (ஏ-டி)

சேற்றுக்கால் நீலம் செருவென்ற வேந்தன்வேல்

கூற்றுறை மொய்ம்பின் பகழி பொருகயல்

தோற்றும் தொழில்வழவு தம்முன் தமோற்றும்

வேற்றுமை இன்றியே ஒத்தன மாவட்ட

ஆற்றுக்கால் ஆடியர் கண்.

இது ஐந்தடியான் வந்த இன்னிசைப் பஃபோடை வெண்பா.

பன்மாடக் கூடல் மதுரை நெடுஞ்செழுவில்
என்னொடு நின்றார் கூறுவர் அவருள்ளும்
பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லளே; பொன்னோடைக்கு
யானைநஞ்சு என்றானும் அந்நிலையென்; யானை
எருத்துத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன்
திருத்தார்நன் செறன்றேன் தியேயன்.

இது ஆறடியான் வந்த நேரிசைப் பங்கொடை வெண்பா.

நூவெண்பாடு: அளவில் குறுகிய பாட்டு. இது இரண்டடியானும்
(குறள் வெண்பா) மூன்றடியானும் (சிந்தியல் வெண்பா) வரும்.

அறுத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானோ ஹேந்தான் இடை.

இரண்டடியும் ஒரு தொடையால் வந்த குறள் வெண்பா. (குறள் 37)

உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு)

அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.

விகற்பத் தொடையால் வந்த விகற்பக் குறள் வெண்பா. (குறள் 38)

சிந்தியல் வெண்பா

நறுநீல நெய்தலும் கொடமூடும் தீண்டிப் பி - ஆடியாி ஏது வகையில்
பிறநாட்டுப் பெண்மீர் முழநாறும் பாரி) தீண்டி (-) தீண்டியாி போன்றும்
பறநாட்டுப் பெண்மீர் அடி.

இது ஒத்த ஒரு தொடையான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா,
நற்காற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றும்வண்டு ஆர்ப்பப் புடைத்தாளே - பொன்தேரான்
பாலைநல் வாயில் மகள்.

வேறுபட்ட தொடையான் வருதலின் நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.
சமநிலை வெண்பா: நான்கடியால் வருவது.

அறுசுவை உண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் பாரும் - வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்பர் ஓரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

இது நேரிசை வெண்பா.

(நாலடியா.)

கைக்கிளை: கைக்கிளைப் பொருள்மையில் பாடப்படுவது.

பொன்னார மார்பில் புனைகழற்கால் கிள்ளிபேர்

உன்னேனென் றாழ்வுக்கை பற்றினேற் - கென்னோ

மனேனாடு வாய்ஸல்லாம் மல்குநீர்க் கோழிப்

புனல்நாடன் பேரே வரும்.

அங்கதம்: பழித்துக் கூறுவது.

தந்தை இலைச்சுமடன் தாய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்
எந்தைக்கு) இதுங்கானம் பட்டதுகொல் - முந்தை

அவிஉணவி னார்தெரியின் ஆவதாம் கொல்லோ

கவிகண்ண னார்தம் பிறப்பு.

பழித்துக் கூறுவதால் வசை ஆயிற்று.

(11)

கைக்கிளை தானே வெண்பா ஆக
ஆசிரிய கீயலான் முடியவும் பெறுமே.

(தீ-ன்) காமப் பொருண்மை உடையது கைக்கிளை ஆகும். இது வெண்பா வகையால் முழுமையாக அமைவதும் உண்டு. மேலும் முதல் இளங்கு அடியும் வெண்பாவினால் அமைந்து கடை இரண்டு அடியும் ஆசிரியப்பாவினால் முடிவு பெறும் மருட்பாவிலும் அமையும்.

கீர்க்கம் : இவ்வாறு ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் கலந்து வருவது மருட்பா ஆகும். இதனைக் கைக்கிளை மருட்பா என்பர். (ஏ-டு)

கரவரு காமம் கனல் - இரவெதிரு
முள்ளெயியிரிவங்கு முகின்கை
வெள்வளை நல்காள் வீடுமென் உயிரே.

67) சிரியாட்டன் இலக்கணம் பரிபாடி கூற்று வீச்சிதழ். (115)

425. பரிபா டல்லை தொகைநிலை வகையின்
இதுபா என்னும் கீயல்நெறி இன்றிப்
பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரித்துள்ள மொழிப்.

(தீ-ன்) 1.பரிபாடல் என்பது பலவகை உறுப்புகளையும் தொகையாகக் கொண்டது 2.ஒருங்கு தொக்க தன்மை வகையால் இன்னவகைப் பா என்னும் வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கண நெறியைப் பொருந்தாதது எல்லாப் பாவிற்கும் பொதுவாய் நிற்றற்கு உரியது என்று சொல்லுவர் யுவர்.

கீர்க்கம் : ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலிப்பா, மருட்பா என்னும் அனைத்துப் பாக்களின் உறுப்புகளையும் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டு வரும் தன்மை கொண்டது பரிபாடலாகும். இக்கருத்துப் பற்றியே இன்ன மான உணர்ப்படாமல் எல்லாப் பாவிற்கும் பொதுவாக வரும் தன்மை பரிபாடலுக்குக் கூறப்பட்டது. (116)

சிரியாடல் - உறுப்புகள் (4)

426. கொச்சகம்¹ அராகம்² சுரிதகம்³ ஏருத்தொடு⁴
செப்பிய நான்கும் தனக்கு உறுப் பாகக்
காமம் கண்ணிய நிலைமைத்து ஆகும்.

(தீ-ன்) பாக்கள் அனைத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்பது பரிபாடல். அவ்வாறு நிற்கும் தன்மையோடு 1.கொச்சகம் 2.அராகம் 3.சுரிதகம் 4.ஏருத்து (தரவு) என்னும் நான்கையும் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டு வரும். காமப் பொருண்மையைப் பாடுவதற்கு உரியதாய் அமையும்.

விளக்கம் : பாக்கஞ்சுக்குரிய பாடுபொருள்கள் மூன்றாவது அம், பொருளாகிய இரண்டும் பரிபாடலில் இடம்பெறுவதில்லை. காம் பொருள்வகையாகிய இன்பத்தோடு கடவுள் வாழ்த்தாகியும் வரும்.

2. ஹப்பு விளக்கங்கள்

1. சூக்கம்: ஒரு ஆண்டைய மட்டுக்கு கொகவுவது கொக்கம் ஆகுபோல்ப் பல குட்பாக்கள் அடுக்கப்படுவது கொக்கம் என்னும் உறுப்பாகும் இது ஜஞ்சி அடுக்கி வரும். ஆசிரியம், வெண்பா, வஞ்சி கள், சொற்சிரி, முடுகீயல் என்னும் அறுவகை அடியாலும் அமைந்த பாக்களை உறுப்பாகப் பெற்று வரும். வெண்பாவின் இயல்பால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றும்.

2. ஆராகம்: குற்றெழுத்துகள் மிகுந்துவர அமையும் அடி அராகம் ஆகும் இனு இரண்டடியாலும் பல அடியாலும் வரும். இதன் எல்லை ஆடி.

3. சரிதகம்: பாடலில் இறுதியாக வரும் உறுப்பு சரிதகம் ஆகும். பாட்டிற்குரிய பொருளை முடித்து நிற்பது (முடிவுரை). இதற்கு அடக்கீயல் என்னும் வேறுபெயரும் உண்டு. இது ஆசிரியப்பாவின் இயல்பினையோ வெண்பாவின் இயல்பினையோ கொண்டு முடியும்.

4. ஏருத்து: இது தரவு என்னும் உறுப்பைக் குறிப்பதாகும். பாட்டிற்கு முகமாக நிற்பது (முன்னுரை). இவ்வறுப்பு வெண்பாவினைப் போல் அமைந்து இரண்டடிச் சிற்றெல்லையாகவும் பத்தடிப் பேரெல்லையாகவும் வரும்.

பரிபாடலில் மலையும் ஆறும் ஊரும் சிறப்புற வருணித்துக் கூறப்படும்.

(117)

பரிபாடலுக்குரிய அடிகள் (2)

427. சொற்சீர் அடியும்¹ முடுகீயல் அடியும்² அப்பா நினைமைக்கு உரிய ஆகும்.

[ந-ன] 1. சொற்சீரடி 2. முடுகீயல் அடி என்னும் இரண்டும் முற்கூறப்பட்ட பரிபாடலுக்கு உரிய அடிகளாகும்.

விளக்கம் : சொல்லே சிராக வரும் அடி சொற்சீரடி ஆகும். முடுகீயல் ஜந்தடியாலும் ஆறடியாலும் ஏழடியாலும் குற்றெழுத்துப் பமிஞ்சு வா அமைக்கப்படுவது என்பர் இளம்பூரணர்.

(118)

சொற்சீரழுமன் கிளக்கணம் (5)

428. கட்டுரை வகையான் எண்ணொடு புணர்ந்தும்¹ முற்றடி தின்றிக் குறைவீர்த்து ஆகியும்² ஒழியசை ஆகியும்³ வழியசை புணர்ந்தும்⁴ சொற்சீர்த்து கிறதன்⁵ சொற்சீர்க்கு கியல்பே.

11

[இ-ன்] 1. உரைநடை வகையாகிய கட்டுரையில் சொல்வதைப் போல மன்னுதல் பொருளொடு பொருந்தி வருதல் 2. நாற்சிரடியாய் இல்லாமல் இரண்டு அல்லது மூன்று சீர்களைக் கொண்ட அடியால் வருதல் 3. இறுதிச்சீர் ஒன்றும் இரண்டும் அசை குறைந்து வருதல் 4. ஒரு சில் பிறதொரு சீர் வரும்படியாகத் தொடுக்காமல் ஓரசை வரும்படி தொடுத்தல் 5. ஒரு சொல்லே சிராகும் தன்மையைப் பெற்றிருத்தல் என்பவை சொற்சீர் அடிக்கு உரிய இயல்புகளாகும். (119)

அங்கத்தின் வகைகள் (2)

429. அங்கதம் தானே அரில்தபத் தெரியின் செம்பொருள்¹ கரந்தது² எனிலூ வகைத்தே.

[இ-ன்] வெண்பா யாப்பில் இயற்றப்படுவது அங்கதம் ஆகும். குற்றமற ஶாயுமிடத்து அவ்வங்கதம் 1. செம்பொருள் அங்கதம் 2. பழிகரப்பு அங்கதம் என இருவகைப்படும். மூன்றாவது வகை மாற்றுப்படுத்துவது என்பதை வகைத்தே. (120)

செம்பொருள் அங்கதம்

430. செம்பொருள் ஆயின் வசைனைப் படுமே.

[இ-ன்] வெளிப்படையாகப் பழித்துரைப்பது செம்பொருளாகிய அங்கதம் ஆகும். அது வசை என்ற பெயரினைப் பெறும்.

திட்ட முதிர்ந்து என்ற வகை : ஒருவரை இழிவுபடுத்திக் கூறுவது வசை ஆகும். இழிவுபடுத்திப் பழித்துரைக்கும் நிலையில் ஒருவரின் பழிச்செயல்களை மறைக்காமல் வெளிப்படுத்திக் கூறுவது வசை அல்லது செம்பொருள் அங்கதம் என்று கூறப்படும். (121)

ஷந்கரப்பு அங்கதம்

431. மொழிகரந்து மொழியின் அது பழிகரப்பு ஆகும்.

[இ-ன்] வசையை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் அதனை மறைத்து வேறொரு சொல்லால் சொல்வர். இவ்வாறு கூறுவது பழிகரப்பு அங்கதம் ஆகும். (122)

செய்யுள் வகை - பொது (2)

432. செய்யுள் தாமே இரண்டுளை மொழிப்.

[இ-ன்] பொதுவாகச் சொல்லப்பட்ட செய்யுள் வகைகள் இரண்டு வகைப்படும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

சீக்கம் : 1. செவியறைச் செய்யுள் 2. அங்கதச் செய்யுள் என்பன செய்யுள் வகைகளாகும். (123)

ஏங்கியுறைச் செய்யுவன் கிளக்கணம்

433. புகழூடும்¹ பொருளெனாடும்² புணர்ந்தன்று ஆயின் வெவியுறைச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்.

(கீ-ள்) 1.புகழுந்து பேற்றும் தன்மை 2.அறம், பொருள், இஷப் என்னும் உறுதிப்பொருள் புலப்பட நிற்றல் ஆகியவற்றைப் பொடுத்த வரப் பாடல்கள் இயற்றுவர். அவற்றைப் புலவர்கள் செவியுறை (124) செய்யுள் என்று கூறுவர்.

அங்கதைச் செய்யுவன் கிளக்கணம்

434. வசையொடும்¹ நசையொடும்² புணர்ந்தன்று ஆயின் அங்கதைச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்.

(கீ-ள்) 1.பழித்துரைக்கும் தன்மையாகிய வசை 2.அவ்வசை மொழியால் அங்கு பொருந்தக் கூறுதல் என்னும் தன்மைகள் பொருந்தி வரச் செய்யுள் செய்வர். அவற்றை அங்கதைச் செய்யுள் என்று சொல்லுவர் புலவர். (125)

கல்ப்பானின் வகைகள் (4)

435. ஒத்தா ழிசைக்கலி¹ கலிவெண் பாட்டே²
கொச்சகம்³ உறழூடு⁴ கலிநால் வகைத்தே.

(கீ-ள்) 1.ஒத்தாழிசைக்கலி 2.கலிவெண்பாட்டு 3.கொச்சகக்கலி 4.உறழ்கலி எனக் கலிப்பா நான்கு வகைகளைக் கொண்டதாகும். (126)

ஒத்தாழிசைக் கல்ப்பா வகைகள் (2)

436. அவற்றுள்,

ஒத்தா ழிசைக்கலி கிருவகைத்து ஆகும்.

(கீ-ள்) மேற்கூறப்பட்ட கலிப்பாவின் வகைகள் நான்கு. அவற்றுள் முதலாவதாக இருப்பது ஒத்தாழிசைக் கலி. ஆது இரண்டு வகைகளை உடையதாகும். அவை 1.நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலி 2.தேவரைப் பராவும் ஒத்தாழிசைக்கலி என்பன்வாகும். (127)

ஒத்தாழிசைக் கல்ப்பானின் உறுப்புகள் (4)

437. கிடைநிலைப் பாட்டே¹ தரவு²போக்கு³ அடை⁴என நடைநவின்று ஒழுகும் ஒன்றுன் மொழிப.

(கீ-ள்) 1.இடைநிலைப்பாட்டு (தாழிசை) 2.தரவு 3.போக்கு (கரிதகம்) 4.அடை (தனிச்சொல்) என்பன நான்கு. இந்நான்கு உறுப்புகளையும் கொண்டு நடக்கும் செய்யுள் கலிப்பாவில் ஒருவகை என்று கூறுவர் புலவர்.